

maa blive dømt, er der jo ikke noget at sige dertil.

Man kunde ogsaa gaa videre og sige — og det indrømmer jeg er rigtigt —, at hvis en Redaktør af Modpartiet kom for Skade at sige noget forkert om Mininisteriet, vilde han ikke have den samme Ud-sigt til at blive dømt, som hin socialdemo-kratiske Redaktør havde til at blive fri-kendt. Det er nemlig min fulde Overbe-visning, at skriver han noget og bliver anklaget, vil han have den samme Chance for at blive frifunden, som hvis det var hans Venner, der sad der. For det første, fordi Nævningerne ville betænke sig dobbelt paa at kende skyldig, medens de ikke ville betænke sig saa meget paa at sige: Ikke skyldig, og for det andet, fordi der i Lo-vens §§ 961—963 altid er en Chance for, at hvis han endelig skulde blive kendt skyl-dig, vilde Sagen kunne komme under en ny Behandling, og han kunde altsaa allige-vel blive frikendt. Jeg siger altsaa ikke, at der vil blive begaaet nogen Uretfærdig-hed mod nogen enkelt Person derved, men Forholdet er alligevel uheldigt, thi det er jo ikke udelukket, at den Mand, der skrev noget, var sig bevidst, at han begik en Overtrædelse, og det vil jo være et uhel-digt Forhold, om han skulde kunne sige til sig selv: Ja, du kan ganske rolig for-synde dig mod Loven, du er alligevel sik-ker paa at blive frifunden! Nu beder jeg de Herrer om at huske paa, hvad jeg be-gyndte med, at jeg ikke ved mine Udtalel-ser har villet udslynge nogen som helst Beskyldning mod de omtalte Partier, thi akkurat det samme vilde kunne ske, og vilde ganske sikkert ske, hvis andre poli-tiske Partier i den Grad beherskede Næv-ningepladserne, som her er Tale om.

Ikke desto mindre *sympatiserer* jeg med, at Valget af de Personer, blandt hvilke Nævningerne skulle vælges ved Lod-trækning, foregaaer gennem Kommunal-bestyrelserne, thi de ere sikkert nærmest til det, og hvis den Lov om en Forandring af Valg til Kommunalbestyrelsen, som vi kunne vente fremlagt her i Tinget, kom til at gaa i den Retning, at ethvert Mindre-tal, som i alt Fald talte et nogenlunde be-tydeligt Antal Medlemmer, kunde være sikker paa at blive repræsenteret blandt Nævningerne, mener jeg, at Loven endda kan bruges i den foreliggende Skikkelse.

Jeg har villet henlede Opmærksom-heden paa denne Bestemmelse, der findes saavel i dette Forslag, som i det Forslag, vi behandlede i Fjor, da det er en helt ny Bestemmelse, som ikke har været kendt

enten her i Landet eller i Udlandet. Der er intet Sted, hvor Valget er lagt saa udelukkende i Kommunalbestyrelsens Hæn-der som her.

Det første Lovforslag om dette Emne blev fremlagt her hjemme i Samlingen 1862—63 og havde i § 34 en Bestemmelse om, at det Udvalg, der skulde vælge Nævningerne, skulde bestaa af 3 Mænd: Amt-manden, en Mand, valgt af Amsraadet, og som skulde være bosat paa Landet, og et Medlem, valgt af Amtets største Køb-stad, og som skulde være bosat i Køb-staden. I Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Amsraadskreds skulde Valgbestyrelsen be-staa af Overpræsidenten og et af Borger-repræsentationen valgt Medlem samt et af Amsraadet valgt Medlem. De se altsaa, at Kommunalbestyrelserne have deres Ind-flydelse, men ved Siden deraf er Amtman-den, altsaa en Embedsmand og valgt af Regeringen, Formand. I § 35 foreskrives der saa, at Valget skal foregaa blandt dem, „der paa Grund af Dygtighed, Selv-stændighed og *Agtværdighed*“ anses for bedst skikkede til at være Nævninger. I Forslagene fra 1864—65 og 1867—68 — dette sidste blev forelagt af Hother Hage — findes ogsaa en Bestemmelse om, at det nævnte Udvalg skal bestaa af 3 Medlem-mer, men Formanden skal være et af Kon-gen valgt Medlem, det andet Medlem skal Amsraadet vælge, uden at der staar noget om, at han skal bo paa Landet, og det tredje skal være et af Købstæderne i Ams-raadskredsen valgt Medlem, der staar ikke, at han skal bo i en Købstad, og endnu mindre i den største Købstad. Og saa er for Resten Bestemmelsen i § 35 gentaget. — I det Forslag, der blev forelagt den 17. December 1880, er der skudt en ufor-nøden Formalitet ind, som jeg skal forklare ganske kort. Først bestemmes det nemlig, at Kommunalbestyrelsen skal danne Grund-listen, hvoraf Nævningerne skulle vælges, og den dannes ganske simpelt ved, at man tager Folketingsvalglisten og af den ud-skyder dem, der ikke kunne være Nævninger, og Bestemmelsen derom svarer omtrent til Bestemmelserne i det foreliggende Lovfor-slags §§ 47—49. Men saa indskydes der det Udvalg, som skal udtage Listen, hvoraf Nævningerne skulle tages. Det skal be-staa af 5 Medlemmer. Formanden skal beskikkes af Kongen, 2 Medlemmer skulle vælges af Landsretten og 2 af Ams-raadene og Byraadene i Kredsen, og saa bestemmes det yderligere, at Nævningerne skulle være Folk, der „ere særlig egnede ved Dygtighed, Selvstændighed og *Retsin-*